

tilbage til den 15. november, at de folk har kommenteret en dåserapport.

Men det gør man så til noget nyt og spændende, som man gerne vil have frem lige på det tidspunkt, hvor der tilfældigvis er en diskussion om uredelighed. Det kender jeg et godt dansk ord for, som jeg ikke vil anvende her, men det er simpelt hen fuldstændig utroligt, at det skal gøres til noget mærkeligt, at Miljøstyrelsen, der i øvrigt kommenterer sagen i radioen om morgenen og har kommenteret den med pressemeddelelser engang i november, ikke længere vil deltage, fordi den synes, at debatten bliver for polemisk, og at den i hvert fald ikke kan bibringe den mere.

Som det er oplyst over for mig, har Miljøstyrelsen selv besluttet det, og jeg må sige, at årsagen til, at styrelsen ophørte med at udtale sig om aluminiumdåser brændbarhed, var, at styrelsen allerede flere gange havde udtalt sig fuldstændig klart, præcist og udtømmende om sagen, og da styrelsen ikke havde noget at tilføje, så den ingen grund til fortsat at deltage i debatten. Det var jo kloge ord, som måske godt kunne vinde en større udbredelse.

Jeg spørger: Skal man nu også klandre Miljøstyrelsen for at have den holdning, at nu har den deltaget i debatten og sagt klart og tydeligt, hvad den mente, og nu synes den ikke, den har mere at tilføje? Det kunne næsten blive det omvendte, nemlig at man ville diktere, at Miljøstyrelsen skal gå ind i debatten. Men det har jeg fuld tillid til at Miljøstyrelsens direktør sagtens kan træffe en afgørelse om, og jeg så også, at hr. Steen Gade var i fjernsynet og oplyste, hvilken afgørelse man var kommet frem til, og det har jeg fuld tillid til.

Pernille Blach Hansen (S):

Ministeren har en meget god evne til at tale om noget, der er totalt irrelevant. Det er da fuldstændig ligegyldigt for denne debat, hvor gammel den rapport, vi snakker om, er. Det, det handler om, er, at Miljøstyrelsen skal forsvare sig mod angreb på sin egen faglighed.

Der er bestemt ikke tale om, at der er nogen, der vil genere Miljøstyrelsen eller bestemme, hvad den skal. Nej, der er tale om, at Miljøstyrelsens embedsmænd har lavet en aftale med to tv-stationer og pludselig må ringe tilbage og med meget kort varsel sige: Nej, det kan ikke blive til noget alligevel. Derfor vil jeg bede ministeren om at svare på det, der er spurgt om, og som bl.a. står i begrundelsen:

»... det ønskes i den forbindelse bl.a. oplyst, om embedsmænd i Miljøstyrelsen direkte eller indirekte har fået besked på ikke at deltage ...«.

Det synes jeg ministeren skal forholde sig til. Har ministeren på noget tidspunkt diskuteret sagen med eksempelvis departementschefen og her direkte eller indirekte givet udtryk for, at det ville være godt, hvis Miljøstyrelsen ikke kommenterede den sag yderligere? Kan ministeren give garanti for, at ministeren selv eller departementschefen, som jo er ministerens forlængede arm, ikke på noget tidspunkt i processen har givet udtryk for de holdninger?

Torben Hansen (S):

Ministeren har sagt op til flere gange her i dag, at der er tale om godt og seriøst arbejde i de rapporter, som instituttet har udgivet; men samtidig kan man jo konstatere, også igennem medierne og andre steder, at der er påvist flere faktuelle fejl i nogle af rapporterne, bl.a. fra ministerens egen styrelse, Miljøstyrelsen.

Mit spørgsmål går på: På et eller andet tidspunkt kan de rapporter jo blive en form for beslutningsgrundlag, og hvem tror ministeren egentlig mest på? Er det Institut for Miljøvurdering, eller er det Miljøstyrelsen? Og hvem har ministeren egentlig mest tillid til efter det her? Det har megen relation til det spørgsmål, fru Pernille Blach Hansen stiller, for alt tyder jo på, at Miljøstyrelsen har fået mundkurv på, og er det simpelt hen, fordi man ikke ønsker at høre sandheden og holder sig til Institut for Miljøvurderings resultater, hvori der er påvist flere faktuelle fejl?

Kl. 14.45

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at jeg synes også, vi savner en forklaring på det helt bemærkelsesværdige forhold, at interview, som var aftalt på forhånd, så vidt jeg har forstået det, pludselig aflyses. Er det sædvane i styrelserne? Jeg tror det ikke. Jeg tror, det nok vil blive opfattet som en ret usædvanlig begivenhed.

Ministeren må undskyldte os, men det rejser altså det spørgsmål, om der har været nogle, som har været med til at fremkalde den beslutning, og jeg vil godt opfordre ministeren til at svare direkte og kontant på det stillede spørgsmål.

Jeg synes ofte, det er en meget stor fornøjelse at debattere med ministeren, fordi ministeren ofte går ret på sagen, men jeg synes ikke, mini-